

TUSİWA

Kendileri Gitti,
İsimleri Kaldı Yadigâr

KEMAL

18 Eylül 1974 Çarşamba - Sayı 15 - 100 Kuruş

RAMAZANDA BEKTAŞI

BEKTAŞI NİN ORUCU

Bir toplantıda ev sahibi, misafirlerine,

-Bu ramazan oruç tutunuz mu? diye soruyor -
muş.

Misafirlerden biri,
-Ancak bir gün . demiş.
Arkadan da orda bulan Bektaşî'ye sormuş:
-Erenler, siz?

Bektaşî,
-Beyfendi benden bir gün fazla tutmuş! demiş.

SÜNNET

Bektaşî ramazanda oruç yediği halde her gece sahura kalkıyormuş. Bir hocca,

-Yahu, demiş, hadi oruç tutmazsın anladık, ne diye sahur yersin?

Bektaşî,
-Ne yapalım erenler, demiş, farzı yerine getir -
meye gücümüz yetmiyor, hiç olmazsa sünneti yeri -
ne getirelim..

BİN ŞÜKRET

Bektaşî'yi, ramazan gününü herkesin içinde yemek yerken görünce yakalayıp hapse tıkmışlar. Hapiste on gün zorla oruç tutturup salmışlar. Hapisten çıkıp az yürüyünce bir de bakmış ki, bir adam elindeki simidi ısıra ısıra yiyerek karşıdan geliyor.

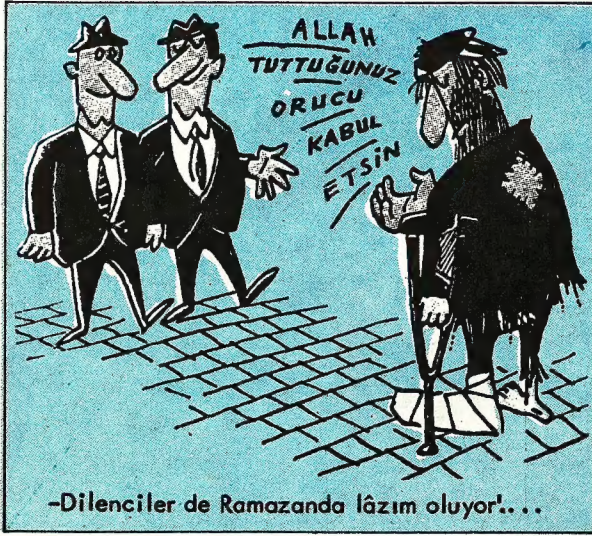
Hemen adama seslenmiş:

-Aman arkadaş, simidi gizli ye, görürlerse deliğe tıkarlar ha!

Adam, hiç oralı olmadan,

-Bana bir şey yapmazlar, demiş, çünkü ben Hristiyanım.

Bektaşî,
-Aman iyi, demiş, öyle ise, bir ye de bin şükret!..

-Dilenciler de Ramazanda lâzım oluyor!...

ÇARŞAMBA
GÜNLERİ
ÇIKAR
HAFTALIK DERGİ - 100 Krş.

KEMAL

Sahibi : Veb Ofset
İleri Matbaacılık A.Ş.
Yazı İşleri Müdürü: Kemal KINACI
Hazırlayan.....: Ceyhan AKNESİL

Telefon : 26 60 00
27 83 20
27 37 61

İdare: Aylakosku Caddesi, Eryılmaz Sokak Çağaloğlu-İstanbul Baskı Veb Ofset-1 Matbaası

Vücudun bu kafayı taşıyacak hali kalmamıştı, ne mukavemet ne de inat artık direnemezdi. Hafız sessiz sadasız çöktü. O kadar tükenmişti ki ağzından bir inilti bile çıkmıyordu. Ustura Kemal, Hafız'ın saçlarından yakaladı.

GEBERMEZDE SAĞ KALIRSAN BİR DAHA ÖMRÜN BOYU KİMSEYİ ARKADAN VURMASSIN...

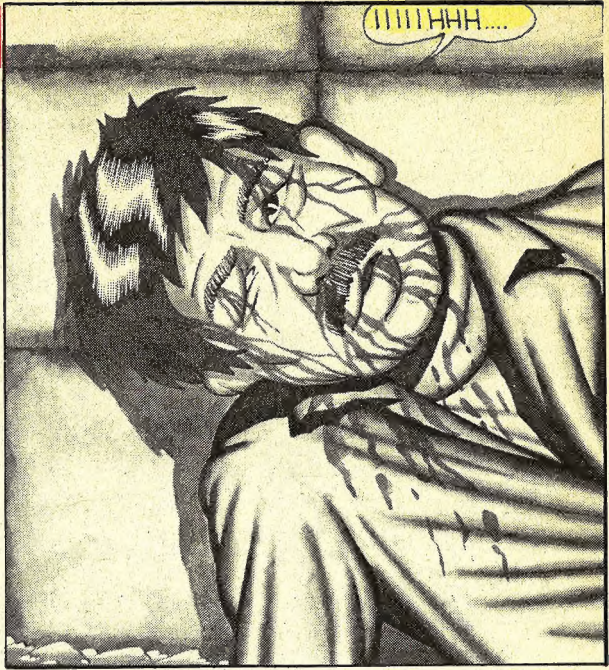

BİÇAĞINI DA YANINA BIRAKIYORDUM KI SENİ BULANLAR NE HERZE YEDİĞİNİ ANLASINLAR...

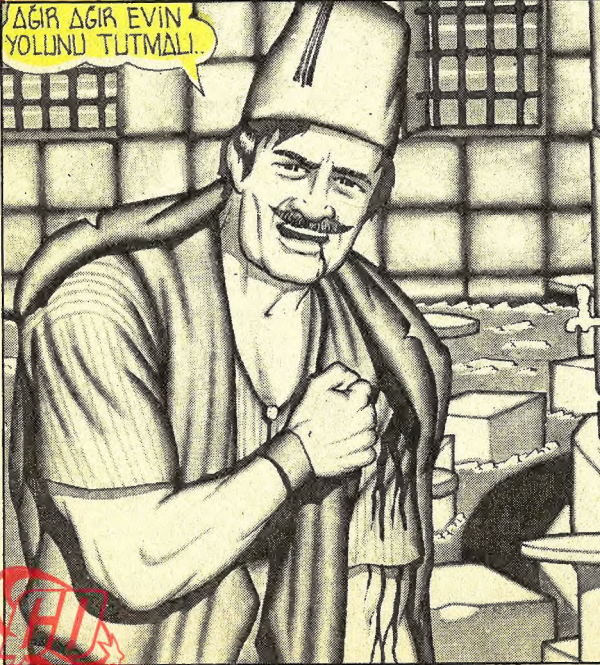

-Ulan it, dedi. Bu sanaders, olsun, bu dayaktan gebermez de sağ kalırsan, ömrün, boyu kimseyi bir daha arkadan, vurmazsın. Sustalı bıçağı aldı, Hafız'ın üzerine bıraktı. -Seni burada bulanlar, ne herze yediğini de anlasınlar..

Dakikalarca süren bu boğazlaşmayı caminin, avlu taşlarından başka gören olmamıştı. Hafız Ziya duvar dişi ne çökmüş hırıldayıp duruyordu. Ne yardım isteyecek bir mecali ne de doğrulup gidecek takatı kalmamıştı.

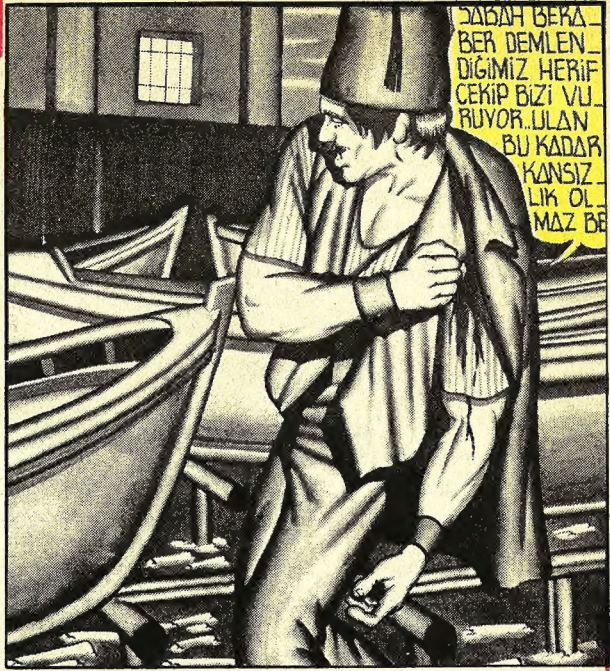

AĞIR AĞIR EVİN YOLUNDU TUTMALI..

Ustura Kemal caminin çeşmesinden yüzüne biraz su vurdu, vücudu terden sırlıslılandı. Omuzundaki bıçak yarası da acı bir ıstırap veriyordu -Yüzümdeki kanlar temizlenmiştir herhalde dedi, ağır ağır evin yolunu tutayım.

Şemsipaşa'ya giden yola saptı, kimseler yoktu.. Kızaklarına çekilmiş kayıklar sessiz sadasız yatıyordu. -Ulan dedi, vay anasını be, yazıklar olsun, sabah beraber demlendiğimiz herif çekip vuruyor bizi..

SABAH BERA
BER DEMLEN
DİĞİMİZ HERİF
ÇEKİP BİZİ VU
RUYOR..ULAN
BU KADAR
KANSIZ
LIK OL
MAZ BE

HANGİ CEHENNEME GİDERSİN ULAN SEN, YASATMAM
ULAN SENİ SILLIK... YASATMAM BE...

Ziya'nın Usta Kemal' den o berbat dayağı yediğinin ertesi akşamı, Kör İspiro yine her zamanki gibi haraca kestiği İstanbul'dan gece yarısı eve dönmüştü. Lakin Bebekli Safinaz'ın yerinde yeller esiyordu.

Nasıl giderdi bu karı,nereye giderdi hangi cesaretle giderdi. Ne komşular ne bir kimse,hiç kimse görmemişti Safinaz'ın kaçtığını , evde bir iğnesini bile bırakmamıştı Bebekli. O namussuz sırfıntı UsturaKemal olacak o zamparaya kaçtı.

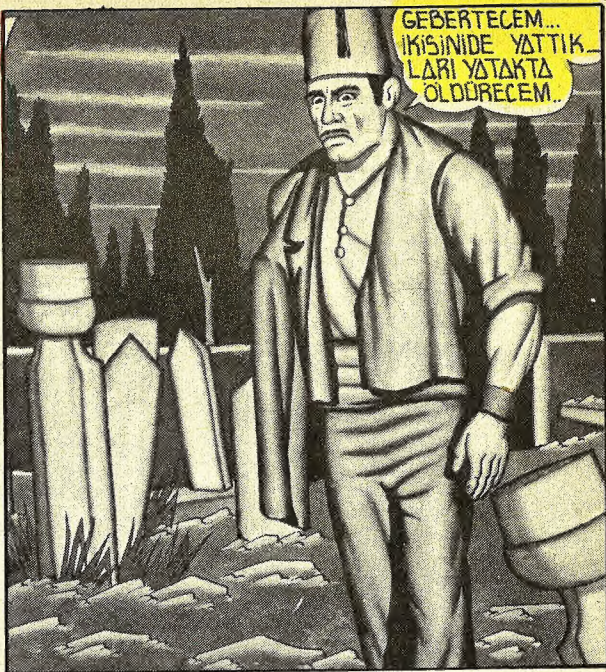

BİLİYORUM.O SİRFINTI USTURA KEMAL OLACAK ZAMPAR KACTI..ULAN YATTIĞINIZ YATAĞI SİZE MEZAR EDECEĞİM..

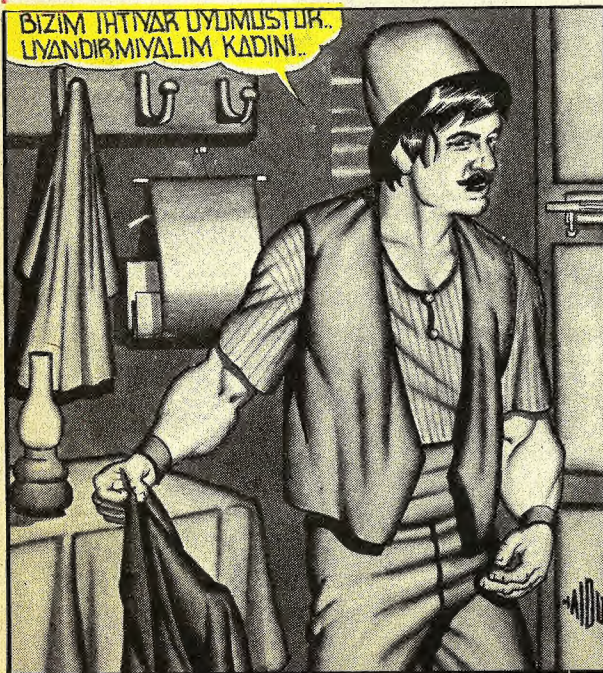

Ama benim - le katakulli ol - maz o yavşakla - rın ikisini de oy - mazsam bana da Kır İspiro deme - sinler.Gitti du - varda duran iri saldırmayı omu - zundaki sıırma geçirdi.-Ulan de - di,yattığınız ya - tağı size mezar edeceğim.

"Ulaan karı. Hangi cehenne - me gidersin ulan sen, yaşatmam ben adamı be, ya - şatmam be. Kör İspiro avazı çık - tığı kadar bağ - rıyor, önüne ge - len yeri yumruk - luyordu. Az önce gelmişti eve, lâ - kin evde Bebekli sırta kadem bas - mıştı.

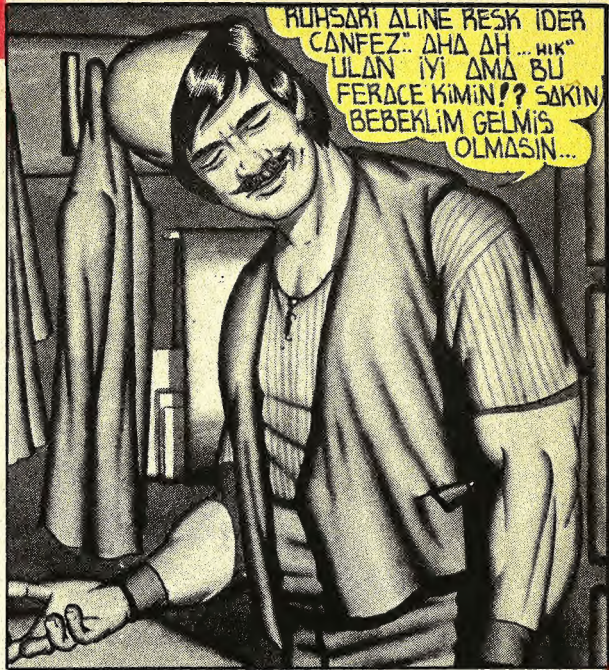
BİZİM İHTİYAR UYUMUŞTUR.. UYANDIRMIYALIM KADINI..

O sırada ça - kır keyif neşesi - ni bulmuş Ustu - ra, evin sokakka - pısını yavaşça kapadı :Anası üst katta yatardı,

-Bizim ihti - yar uyumuştur dedi ; Uyandır - mayalım kadını..

Ceketini de tam asmıştı ki, gözüne askıda duran alcanfesten yazlık bir ferace iliştirdi... Sarhoş kafası uyanmamıştı daha.. Mırıldandı.. Ruhsarı aline reşk ider canfes, der demez.. Ulan dedi: bu ferace de kimin? Sakın Bebeklim gelmiş olmasın!..

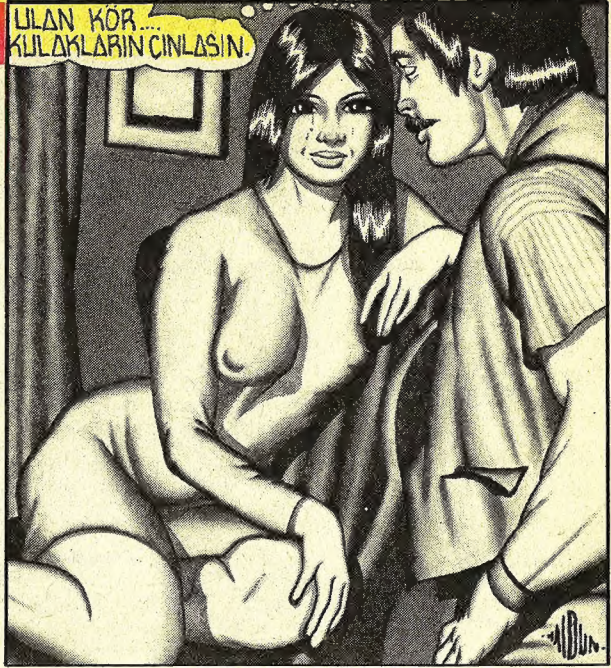
SARHOŞ KAFAYLA HAYALMI GÖRÜYÖRÜM ODAMDA IŞIK VAR..

-Hayal mi bu diye mırıldandı.. Sarhoş kafayla hayal mi görüyorum Bu al canfesten ferace kimin olabilir?Birden gözü odakapısına kayd. Kemal'in, boğucu bir heyecan bütün göğsüne yayıldı:Kapı aralık, içerden ışık sızıyordu.

ULAN KÖR...
KULAKLARIN ÇINLASIN.

İçtiği onca içki meyhanede, kalmıştı bir anda hayal görmüyordu. Aylarca önce Göksu'da görüp bir lahza da vurulduğu o genç kadın şimdi yanbaşında, odasında. "Ulan İspiro dedi, kulakların çınlasın.."

KEMAL BEY
BENİ AFFEDİN.

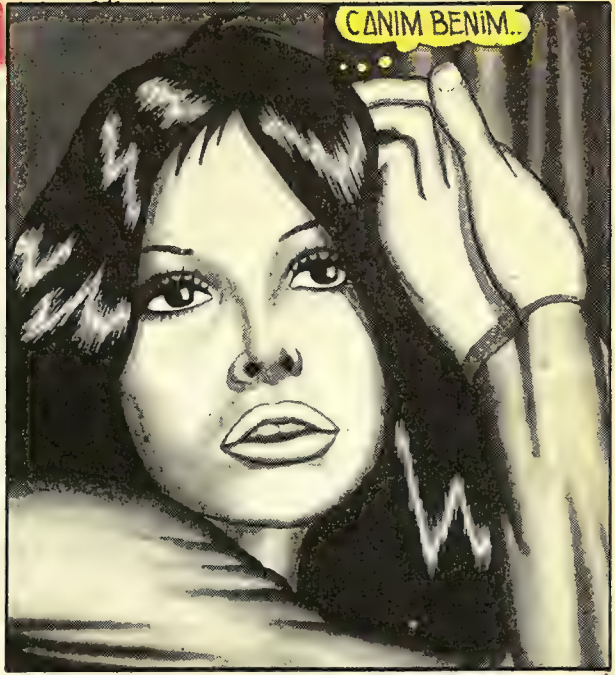
Safnaz'ın duracak hali yoktu. Saatlerdir gözyaşı döktüğü, çok uzun zamandan beri çile doldurduğu her halinden belli idi. Koştu Ustura Kemal'in ayaklarına sarıldı. Göz pınarlarından yaşlar, iplik gibi iniyordu. Kemal Bey beni affedin diye inledi.

Bağışlamak -
mı?Bebeklim ne-
ler söylüyorsun ,
ne bağışlaması ..
Ne kadar mut-
lu olduğumu gör-
müyor musun?..
Artık burası se-
nin evindir.Mert-
çe söylenen bu
sevgi dolu sözler
küçük yüreğe se-
rin bir su serp-
mişti.

Ürkek ve sı-
kılğan bakışlar
Ustura Kemal' in
yanık tenli ve er-
kekçe çizgile-
rin doldurduğu
yüzünde dolaştı
bir an.Göz göze
geldiler. Konuş-
mak değil, yut-
kunmak için kı-
mıldıyordu du-
daklar, hayaller,
bu aşkı öylesine
geliştirmişti ki..

Ateş gibi yanıyordu. Önüne geçilmez bir arzu boğuyordu ikisini de, bütün insancıl duygular yok oldu gözlerden. Nefesi kendi yüzünü yakıyordu, al al olmuştu Bebekli'nin yanakları.

KEMALİM GEL ARTIK...

Ustura Kemal, Bebekli Safinaz'ın kendince keşfedilmemiş vücuduna el sürmek istemiyordu sanki. Alışılmış şeylerin verdiği bıkkınlık yanında, bambaşka bir aşkın hasreti onun temizliğine karşı duyulan, arzudur. Ustura bunu çok iyi biliyordu.

Arzulara hük-
medilmez ki.. ya
Bebekli'den de bı-
karsa. İşte bun-
dan korkuyordu..
Delicesine sevdi-
ği bu kadından
bıkmak, elinde ol-
madan soğumak..
-Hayır dedi ken-
di kendine bu ne-
fis kadından nasıl
bıkar insan.

DEYİSEN NE VAR...
İLK GÖRDÜĞÜM GÜNKÜ
KADAR TEMİZSİN.

İri kemikli
pençeleri yuvar -
lak omuzlara ala-
bildiğine gömül -
dü. Lâyük olsun
veya olmasın Ke-
mal bunu düşün-
müyordu, onun i-
çin şu anda sa-
rıldığı sevgilisi
bir gelincik ka-
dar bâkir ve te-
mizdi. Bu yumu-
şacık ılık vücu -
dun verdiği zevk
anlatılacak gibi
değildi.

Dayanılmaz arzularla doluydu - lar delicesine sevişme çağının baharında bu iki körpe vücut birbirini içiyordu sanki...dakikalar dır, saatlerdir doymak bilmeyen arzular sevginin vurduğu kırbaçla coştukça coşuyordu...

OLDÜRECEĞİM. O YATTIKLARI YATAGI ONLARA MEZAR EDECEĞİM..

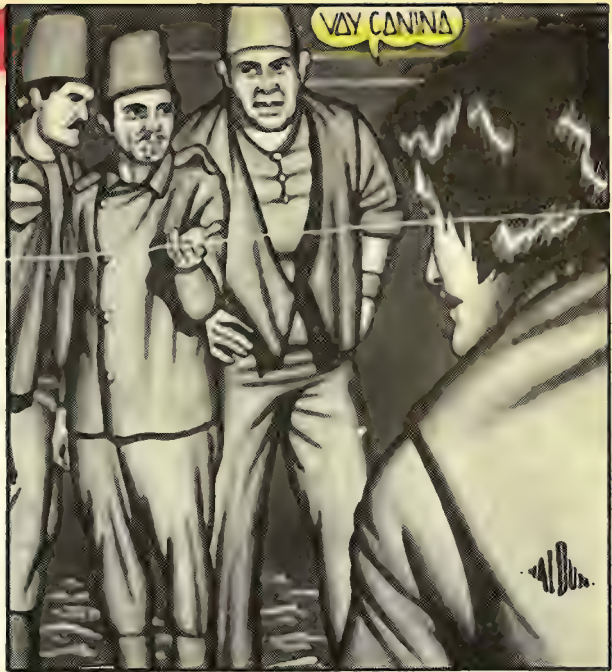
Altlarındaki , yatak perişan ol - muştı, ne yorgan kalmıştı ne çarşaf. Ardı ardına dizi - len nefes sesleri birbirine karışır ken yalı boyunun bu çıkmaz sokağı - na doğru öfke ve kıskançlıktan ku - durmuş birisi hızla yaklaşıyor - du.

Bütün bu zevk
leri, arzuları si-
len, içinde tatlı
tatlı dolaştıkla-
rı rengârenk âle-
mi param parça
eden bir nara o-
danın içinde çın-
ladı. -Haaay..u-
lan..ulan paço-
zulan Safinaz ola-
cak çetele nere-
desin ulan oros-
puuu...

Az sonra so-
nu mutlak bir ci-
nayetle bitecek
bu fırtınanın önü-
ne geçmeye im-
kân yoktu. Kemal
bir elinde ustura-
sı sokak kapısını
açtığı gibi fırla-
dı dışarıya, ay 1-
şığında elindeki
soğuk çelik pırıl
pırıl parlıyordu.

Ustura Kemal le K r İspiro'nun ge mi ini bilen - ler, gecenin bu sa- atinde olmasına ra men bu reza- lete hi  de  a  - mamı lardı. Ke - mal hiddetten yu- valarından fırla - mı  g zleri ile , kapı a zında elin- de ustura, heykel gibi duruyordu..

V ZGE  İSPİRO DEYMEZ SANA YAKI MAZ

Merkez me- muru Hulusi Bey İspiro'yu bir ke- nara  ekmi  tes- kine  alı ıyordu -Allaha kına bı- rak İspiro de - mez..İspiro e- vinden, elinde ka- satura fırlayın- ca, karakola ha- ber u urulmu  Kol da tam za- manında yeti  - mi ti...

(ARKASI 21. SAYFADA)

Nefes kesici aşk ve serüven romanı

Uğruna kan dökülen güzel:

Çarşafılı EBE

Özet

Tefrika-4

Muhallebeci dükkânı bir anda karışmıştı. Patlayan tabanca sesleri caddelerden duyuluyordu. Gani Bey oturduğu yerde yığıldı kaldı.

Çarşafılı Ebe, faytonu savdıktan sonra gişeden biletini aldı. Ve Boğaz'dan gelip Üsküdar'a uğrayacak vapuru beklemek üzere kadınlar bekleme odasına girdi. . . Arnavutlar Gani Beyin intikamını mutlaka bırakmazlardı.

Vapurda hep bunu düşünüyordu. . . Hafız Paşanın torununun konağına girdiği zaman aklında yine bu düşünce vardı. Oysa Hafız Paşa ile ikisi canıciğer kuzu sarmasıydılar. . . Hafız Paşa, neden vurmuştu Gani Beyi?..

Lohusanın yanına alındı. . . Çocuk ters geliyordu. . . Devrin ünlü doğum hekimi Macar Ömer Paşa çağırılmıştı. .

Kadınlarla beraber otururken fısıllara kulak verdi. .

-Arnavutlar, Gani Beyin intikamını almak için Arnavutluk'tan adam getiriyorlarmış. . .

-Kımmış gelecek?

-Arnavut Hacı Mustafa. . .

Çarşafılı Ebe, kulak kabarttı konuşmalarına. . .

Arnavutların intikamcı olduklarını Gani Beyden biliyordu. . .

Onunla geçirdiği aşk dolu bir gecede Gani Bey, içkinin de etkisiyle coşmuştu. .

-More sana göz koyanan oyarım cozunı(gözünü) .. Ben dayamışım efendıma, soylıyeyim sırtımı Padişahımıza.. Vurduğum vurduktur, kırdığım kırdıktır. . .

Çarşafılı Ebe, ona ilgisinin derecesini anlatmak istemişti.

-Aman Beyciğim, Tanrı korusun. Elinizi kana bulaştırmak yaraşır mı size?

-More billahi gözüm dönmesin bir çere(Kere) .. Şu coğüsün altında yatar bir aslan yüreği. . . Em ne demek efendim? .. Benim sevdiğim karıya göz dikmek?

-Siz nasıl benim üstüme gül koklamak istemezseniz, Tanrı da bana sizden gayri erkek yüzü göstermesin. . .

Bu sözler Çapkın Arnavut'un hoşuna gitmiş olmalıydı :

-More Tiran dağlarında yetişen çiçekler gibidir senin ağzın. . . O ağızdan söz değil de bal döçülür billahi. . .

Konuşulanları dinlerken Çarşafılı Ebe'nin unutamayacağı anılar arasında olan aşk gecelerden birisini hatırlaması tabiiydi. . . Ve Çarşafılı Ebe, kendisini seven erkeğin Gani Bey olduğuna neden se inanmıştı. . . Ancak, o yine dolabını çevirmekten geri kalmazdı. . . Bu oyunbozanlığına bir de bahane bulmuştu. Er -

kekler, üstüne gül koklamamaya yemin kâsem ettikleri halde yine hoşlarına giden güzel kadınları elde etmek için çırpınıyorlar mıydı? Kadınlar, böylesine haklardan neden yoksun bırakılınsınız? Sonra Çarşafı Ebe'nin mesleği, bu işler için elverişliydi...

Kadınların yüzleri peçeyle örtülüydü.. Genç ya da yaşlı olduklarını kestirmek güçtü.. Çarşafı Ebe, hiç orali değilmişçesine başka tarafa bakarak onları dinliyordu..

Birisi, sormuştu :

-Nasıl olmuş bu iş? Bursalı Hafız Paşa, Sadrazam Rıfat Paşa'nın arzı üzerine şehremaneti azalığına (Belediye üyeliği) tayin edilmişti. Tayini yapan da efendimizdir. (Sultan Abdülhamid) hem ikisi arasından su sızmadığı söylenirdi. Doğrusu ben bu cinayete şaşıtm kaldım.

-Hiç şaşma kardeş.. Erkek milleti bu.. Kim bilir aralarında ne vardı?

-Bir kadın parmağı mı dersin?

-Akla yatkın geliyor bu ihtimal..

-Haklısın.. Fakat ya Arnavutların getirttikleri söylenen fedaiye ne dersin?

-Ne diyeceğim? Doğrudur. Bu millet intikamcı olur..

-Başka haberlerim de var.. Bizim damat söylüyordu. Katlin ertesi günü Rıfat Paşa, mabeyinde vükelâ odasında otururken efendimiz, baş ve ikinci kâtiplerini göndererek bu işin aslını sordurmuş..

-Demek saray da ilgileniyor bu işle?

-İlgilenmez olur mu? Gani Bey, Efendimizin gözbebeği idi..

-İnsanın aklı ermiyor bir türlü..

-Neye?

-Geceleyin Beyoğlu'nda muhallebici dükkânında bunların işi neydi?

-Saraydan çıkmış, gezmek istemiş olamazlar mı?

-Ayol, bunların evleri, çoluk çocukları yok mu? Evlerine dönseler ya...

-İkisinin de çapkan kişiler oldukları söyleniyor..

-Çapkanlık diyorsun.. Bu iş, gençlere yaraşır.. İkisi de koskoca adamlar..

-Para bol, rahat yerinde, düşünecek başka iş olmadıktan sonra...

-Doğru...

-Muhallebicide konuşurlarken bir anda Bursalı Hafız Paşa çekmiş tabancasını ve vurmuş Gani Beyi...

-Durup dururken adam vurma...

-Öyle deme kardeş.. Bir kadın parmağı delmi ki, Gani Beyi ölüme kadar sürükledi.. Hafız Paşa, bir tertiple, Gani Beyi muhallebiciye sürüklemiş olmalı, deniyor. Çünkü Arnavut Gani Bey, bir ara cebinden bir kadın mendili çıkarıp, burnuna götürüp, derin derin koklamış... Cinayet de bundan sonra işlenmiş..

-Mendili kokladığını kim görmüş? Muhallebici dükkânında herkes kendi âlemine dalmıştır..

-Muhallebicingin ifadesi alınmış..

-Demek o görmüş..

-Hayır.. Vurulmadan öncesini bilen pek yok. Muhallebici bir laf duyduğunu söylemiş..

-Neymiş o?..

-Bir Yaaa... çekmiş Hafız Paşa..

-Yaa Allah mı dedi acaba onu vururken..

-Değil.. Bana kalırsa mendili görüncce hırslanmış olmalı.. Zaptiye, bulunan mendilin kadın mendili olduğunu söylemiş.. Menekşe esansı sürülmüş bir mendil..

-Ya muhallebicide oturanlar?

-Gümmmm diye tabanca patlayınca eçipani.. Masalar altına saklananlar mı dersin? Kaçanlar mı.. Senin anlayacağın güme gitmiş adamcağız..

-Padişahımız efendimiz bu işe muhakkak el koyar..

-Ya Arnavutların alacağı intikam meselesi? Onu düşünmüyor musun?..

Boğazdan inerken her iskeleye uğradığı için halkın çingene vapuru adını takdığı Şirketihayriye İdaresinin Kalender adlı ve 67 numaralı vapuru Üsküdar iskelesine yanaşıp çıkacak yolcuları çıkardıktan sonra birinci mevki bekleme salonunun kadınlara özgü kapısı da açıldı.

Çarşafı Ebe, karıştığı kalabalık arasında bile endamının dikkatleri çekengüzelliğiyle erkek başlarını kendine döndürüyordu...

(Devamı haftaya)

On bir ayın sultanı Ramazan geldi

ALLAH
ŞÜKR

Bugün on bir ayın Sultanı Ramazan'ın ilk günüdür. Diyanet İşleri Başkanı, Ramazan ayının bütün Müslümanlara hayırlı olmasını dilemiş ve şunları söylemiştir: "Ramazanda içten gelen bir hisle, Müslüman kardeşlerime ciddiyetle ibadetlerine hız vermelerini tavsiye ederim. Her yıl olduğu gibi bu yıl da birçok vaiz arkadaşlarımız camileri dolaşarak vaiz vereceklerdir. 29 gün sonra 17 Ekim 1974 günü Şeker Bayramı'nı da hep birlikte mutluluk içinde kutlamayı Allah'tan niyaz ederim." Fotoğrafta İstanbul Tophane semtindeki Nusretiye Camii'nin bir ramazan gecesindeki görünüşü...

RAMAZANDA BEKTAŞI

GELMEDEN GEÇTİ

Bir gün Bektaşî, mahallenin imamına,
-Ramazan ne günü? diye sormuş, İmam,
-Yarın değil, öbür gün.. deyince,
-Aman pek unutkanım, şunu yazıp cebime,
koyayım da ramazanı kaçırmayayım.... demiş.
Her sabah kalkınca, cebindeki kâğıdı okurmuş:
"Ramazan, yarın değil, öbür gün.....".
Bir sabah top ve davul sesleri, çocuk çığlıklarıyla uyanınca, meraklanıp,
-Ne oluyor? diye sormuş.
-Bayram geldi... demişler.
Bektaşî,
-Yaaa!.. demiş, demek bu yıl mübarek ramazan gelmeden birdenbire bayram çıktı geldi ha!....

SENİ KIRAMAM

Bir dostu Bektaşî'yi evine iftara çağırmış, Oruç tutmasa dayemeği kaçırmamak için Bektaşî çağırıyor gitmiş.

Terslik bu ya, o gün karısı, hastalandığından bütün ev işleri adama kalmıştı.

Bir ara Bektaşî'ye:

-Şu parayı al da, köşedeki bakkaldan... derken sözünü kesen Bektaşî,

-Gidemem, alışverişe aklım ermez! dedi.

-Öyleyse ben bakkala gidip geleliye kadar ocaktaki yemeğe bak da yanmasın!

-Bakamam, yemek işinden hiç anlamam.

Yemekler piştikten sonra ev sahibi:

-N'olursun, hadi gel de sofrayı birlikte kuralım... dedi.

Bektaşî:

-Kuramam, dedi çok sakarım, her şeyi döker kırarım.

-Hiç olmazsa ekmeği kes!

-Kesemem, çok beceriksizimdir...

O sırada iftar topu atılınca adam,

-Hadi buyrun sofraya!... dedi.

Bektaşî:

-Yahu, dedi, senin angaryanda hiç bitmiyor. Şimdi buna da olmaz desem kırılacaksın. Onun için kabul ediyorum, seni kiramam...

SIYIRIP GEÇTİ

Ramazan'da topu topu bir gün -cük oruç tutacakken dayanamayıp o da yemiş olan Bektaşî'ye bayramda sormuşlar:

-Nasıl?.. bu ramazan sana dokundu mu?

Bektaşî:

-Yooo, demiş. Az kalsın dokunacaktı ama, siyirip geçti.

Devrinin ünlü oyuncularından Raşit Rıza'nın bir anısı:

RAMAZAN ŞAKASI

Bir ramazan akşamıydı.

Topa yarım saat var. Sergiden halk boşanıyor. Kapının önünde Kambur Nazif, Borazan Tevfik'in ayağına basar. Tevfik birden parlar:

-Kör müsün be herif! Nasırımı ezdin...

-Herif babandır.. Ağzını topla!

-Ulan, ölmüş babamdan ne istiyorsun. Olur şey değil be. Hem suçlu, hem güçlü...

Gürültüyü işitenlere yavaş yavaş kavgacıların netrafını alırlar.

-Yani ne demek istiyorsun?

-O benim bileceğim, şey!..

-Herif sus.. Elim ayağım titriyor. Alimallah şimdi seni tepelerim.

-Cart! Kaba kâğıt. Kımı tepeliyorsun be?..

Kalabalık biraz daha artar.

-Oruç, oruç.. Herif beni deli edecek yahu...

-Ulan sana herif demeyorum. Kan başıma sıçırıyor.

-Kan başına çıkıyorsa şakaklarına boynuz çektir!

-Ne? İşitmiyor musunuz? Ümmet-i Muhammet! Herif beni pezevenk yaptı.

Kalabalık gittikçe artar.

-Bırakın beni, şu iti pastırma gibi doğrayayım.

-Yavaş gel düdüğüm!

Derken küfürler başlar. Etraftan "Yapmayın! Etmeyin! Mübarek Ramazan'da.." sesleri duyulur.

İki nüktedan böyle yapmacıktan birbirlerine atıp

AMAN!

Bektaşî'yi, ramazan günü oruç yedi diye kadının önüne çıkarmışlar. Kadı,

-Alın, buna beş yüz sopa vurun! de-yince Bektaşî,

-Aman efendi hazretleri, demiş, ya sayı bilmiyorsun, ya hiç sopa yemedin...

BİR DAHA SARMAM

Bektaşî'yi oruç yerken yakalayan zaptiye çavuşu, açmış ağzını, yummuş gözünü...

-Ulan! demiş, badi Allah'tan korkmuyorsun, şu başında ki sarıktan utan.

Bektaşî boynunu bükmüş,

-Bağışla suçumu ağam, demiş, valla-hi de billahi de bir daha sarmam...

tutarlarken birdenbire "Güm!" diye top patlar patlamaz, Nazif,

-Tevfik top patladı. İftarı nerde edelim? diye sorunca, kavgaya dinleme yit-zünden evlerine iftira geç kalan halk,

-Hay Allah müstahaklarını versin.. Alay ediyorlarmış. Eve geç kaldık. Misafirlere de rezil olduk! diye koşuşmaya başladılar.

Ramazan'ın böyle tatlı şakaları da eksik olmazdı..

GİDEN
GELMİYOR

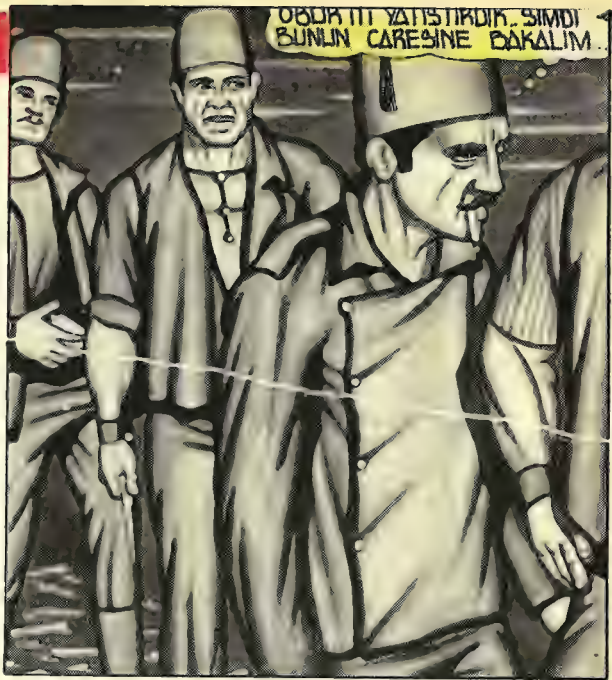
Bektaşî'ye çıkmışlar:

-Hazret, mübarek ramazanın gitmesine bir şey kalmadı, sen bir gün bile oruç tutmadın!

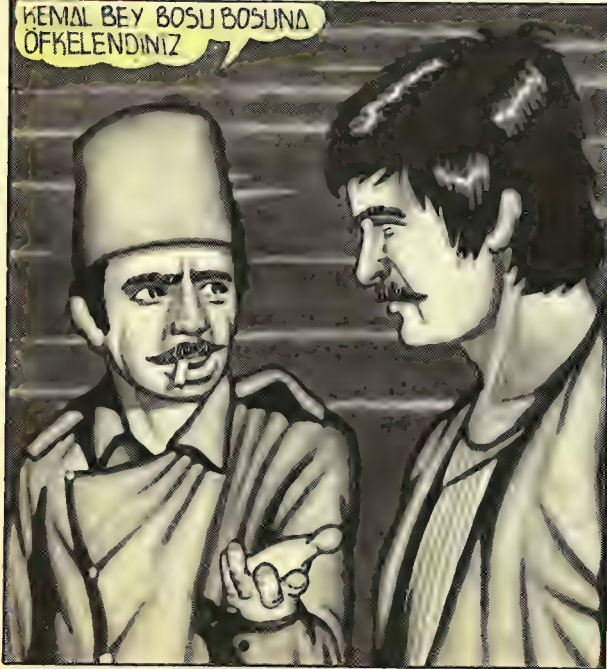
Bektaşî,

-Yooo, erenler! demiş, ben canımı sokakta bulmadım. Ramazan gilderse yine gelir, ama fakir bir gidersen, bir daha gelmez!

Kör İspiro' yu adamlarının yanında bırakan merkez memuru Husi Bey, ağır ağır Ustura Kemal in yanına geldi. İyice öfkelendiği, kendisini ta gece yarısı sokak sokak koşturan bu adamlara lanet ettiği belli idi.

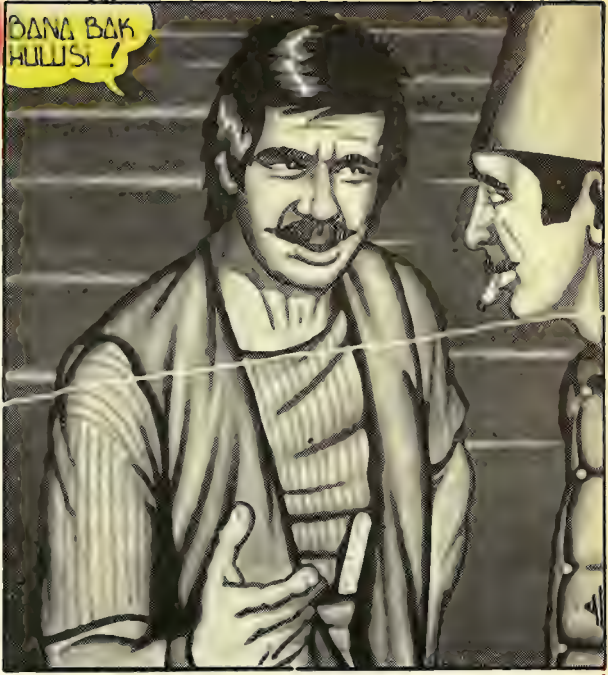
KEMAL BEY BOSLU BOSUNA ÖFKELENDİNİZ

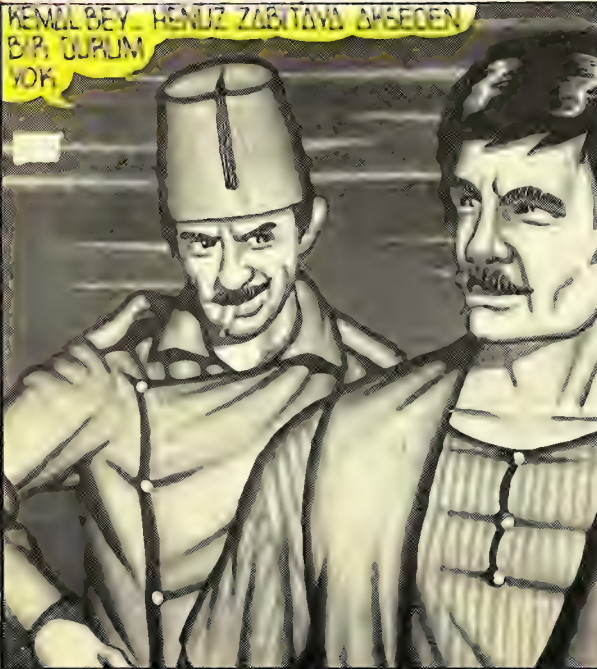
Muhatap olduğu kabadayıların sudan insanlar olmadığını çok iyi biliyordu. Yumuşak bir sesle-Kemal Bey dedi şuna emin olunki biz o herife gereken muameleyi yapacağız, yeter ki siz hiddet buyurmayın, mesele daha fazla büyümesin...

Ustura Kemal hiddetten kan a-
nağına dönmüş
gözlerini bir an
İspiro'dan indirip
Hulusi Bey'e bak-
tı. -Bana bak Hu-
lusi dedi, bu kefe-
re gece yarısı e-
vimi basıyor sen
de tutmuş bana,
aman hiddetlen -
me diyorsun..

BANA BAK
HULUSİ!

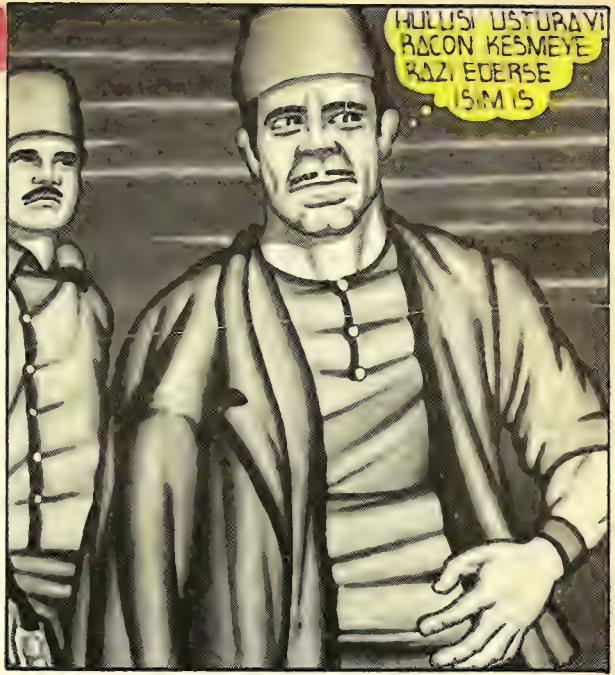

KEMAL BEY HENÜZ ZABİTAYA AKSEDEN
BİR DURUM
YOK

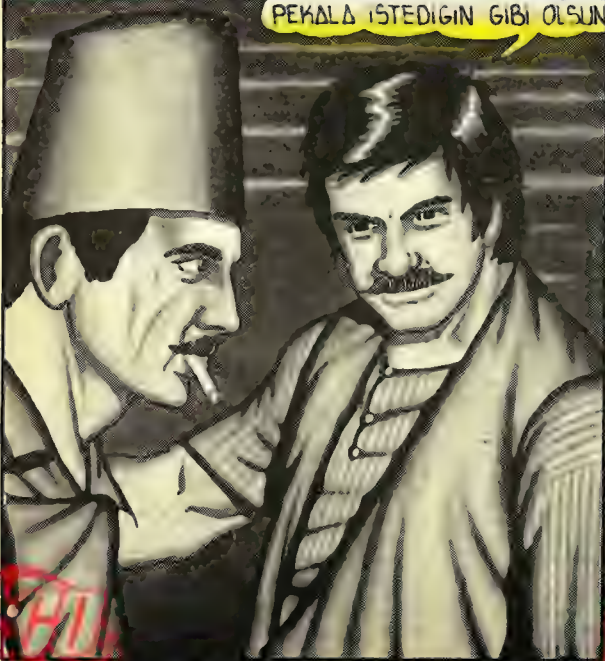

-Kemal Bey,
henüz ortada za-
bitaya akseden
bir durum yok gel
bu işi tatlıya bağ-
layalım, madem
ortada bir kadın
meselesi var, ya-
rın bir yerde top-
lanalım, hatırı
sayılır birkaç ya-
ş lıyı da dinler bu
iş hallederiz.

Bu teklif açık -
tan açığa,"Bu iş
böyle olmaz," bu
davanın raconunu
keselim" demekti.
Racon:eski İstan-
bul çapkınlarının
aralarında halle-
demedikleri me-
seleleri hakem
vasıtası ile kara-
ra bağlamalarıydı

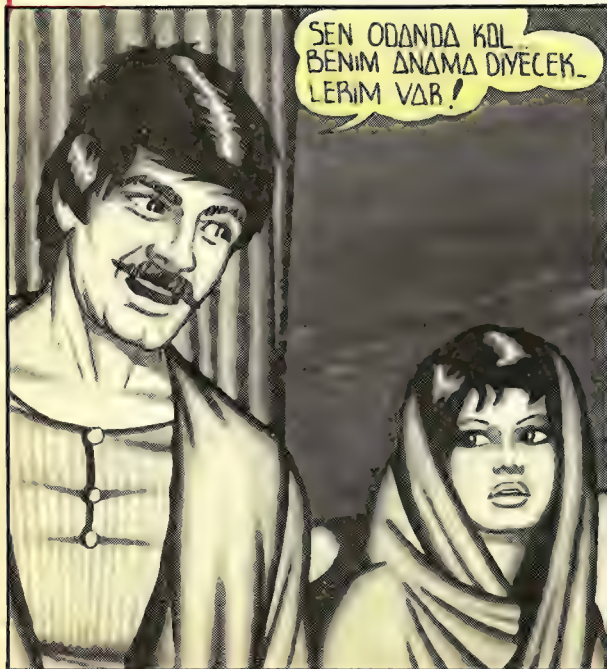

PEKALA İSTEDİĞİN GİBİ OLSUN

Lâkin verilen
karara, taraflar-
dan biri uymazsa
uymayan bir nevi
aforozla kabada-
yılık âleminde
fırlatılıp atılır,
kimse onun yüzü-
ne bakmazdı..A-
leyhinde bir ka-
rara elbet uyma-
yacaktı Ustura
Kemal, neye mal
olursa olsun...

O gece Ustura Kemal sabaha kadar gözünü bile kırpmadı.. Canı gönülden sevdiği Bebeklisinin başucunda oturdu. Safinaz bir şey sormaya çekiniyor, fakat Kemal'ini böyle sıkıntılı gördükçe de içi içini yiyordu..

Ustura Kemal, Safinaz, dedi. Sen, gönlünü ferah tut, daha olmazsa seni nikâhlarım .. yalnız bu baş belâsı gâvurun had-dini bildirmek lazımdır. Uzaktan uzaklardan horoz sesleri gelmeye başlamıştı...

Annesi her zamanki gibi erkenden kalkmış Kemal'i uyandırmaya geliyordu ki.. Hayrola oğlum dedi, kalkmışsın, ne o rahatsız mısın yoksa? -Bak anacığım diye cevap verdi Kemal. Rahatsız filan değilim!..

ANACIĞIM
BENİM SİMDİ
GİTMEM LAZIM
OLURDA GERİ
DÖNMESSEM....
SAFINAZ'IM
SANA EMANET

OOF ULAN...
ITLER AKILLA
RI SIRA RAÇON
KESİP BENİ
SAFINAZ İMDAN
AYIRACAKLAR..
ŞASARIM BE..

Ustura Kemal, "Kesilecek Racon için" ağır ağır kahveye doğru yol alırken dalgın dalgın düşü - nüyordu, geçen son bir iki gün gözünün önün - den birbiri sıra akıyordu. -Öff u - lan, dedi mert o - lalım dedik.."

-Kallesş olan kazandı,biz sev-
dik gönöl verdik ,
kariyi kapatan
kazandı,ulan bu
iş böyle yürü -
mez,ben dekim -
seye pabuç bıra -
kacak göz yok,be-
ni Safinaz'dan mı
ayıracaklar..şa-
şarım be. Köşeyi
döndü.Kahve tam
karşıda idi.

VAKITTE HAYLI
ERKEN
GELMİŞLER
MIDIR
ACABA

Henüz kimse-
ler düşmediğin -
den içerdekilerin
Kör İspiro, Mer-
kez Memuru Hu-
lusi Bey ve İmam
Ali Efendi olduğu
aşıkardı... Vay
canına dedi Us -
tura,Kör benden
atik davranmış
çoktan piyazla -
mıştır ihtiyarla-
rı...

VAY CANINA GELMİŞLER. KÖR BENDEN ATIK
DAVRANMIŞ ÇOKTAN HIZALAMISTIR İHTİYARLARI.

HEH HEH HE.. GEL BAKA..
LİM TUDÖKEN BOZUNTUSU.SELAMÜN
ALEYKÜM.

Ustura Kemal, kapıda biraz durup şöyle bir etrafına bakındı. Çay ocağının yeni yeni korlaşmaya başlayan kömürleri ilk demini yapıyordu .. Sabırsız bir heyecanla kendisini bekleyenlere döndü. -Selamünaleyküm, dedi...

HAYROLA.. BÖYLE HEPİMİZ BURADAYIZ. NE VAR?
ANLAsAMADİĞINIZ MESELE NEDİR?

Çaylar tazelendi, sigaralar sarıldı. Bir ara İmam Ali Efendi çapak içindeki uykulu gözlerini kırpıştıra kırpıştıra: "Hayrola dedi, böyle hepimiz buradayız... Ne var? Anlaşamadığınız mesele nedir, der demez İspiro atıldı..

Kemal, dostum Safinaz'ı elimden aldı. İmam Ali Efendi, -Öyle mi Kemal Bey, diye sorunca Ustura Kemal, bana bakın dedi, karı bana kendi rızası ile geldi, ya kendi rızası ile gider, ya da kimse ona dil uzatamaz...

Karşılarında kaya gibi bir Ustura Kemal görünce İspiro hariç hepsinde hoşafın yağı kesilivermişti. İmam Ali Efendi tuhaf tuhaf Hulusi Bey'e baktı. Hulusi Bey üniformasının verdiği cesaretle delikanlılar diye söze başladı

İmam Efendi -
nin keseceği ra-
conu razı mı sı -
nız ? İspiro biraz
pirelenmekle be-
raber dümeni a -
yarladığı için ve-
rilecek kararı
biliyordu, sustu :
Ustura Kemal :
Hakkımı verir -
seniz razı olu -
rum, dedi.

İMAM EFENDİNİN KESECEĞİ
RACONU RAZI MİSİN?

HAKKIMI VERİRSENİZ
RAZI OLURUM

YA BU KADINDAN İKİNİZDE
ELİNİZİ ÇEKERSİNİZ
YADA BİRİNİZ NİKAH
EDİP ALIRSINIZ

BU NE BİCİM
RACON BE

LULAN İSPIRO
GÜCÜ GÜCÜNE
YETENE BE

İmam Efendi :
Bu işin raconunu
şöyle kesiyorum,
diye söze başladı
Bu kadından iki -
niz de elinizi çe-
kersiniz, yahutta
biriniz nikah e-
der bu işi kapa -
tırsınız. İspiro
mosmor olmuştu
Bu nasıl karar
dedi, böyle racon
olur mu ?

Kör İspiro-
Doğru dedi, gücü
gücüne yetene,
kalk ulan.Ustura
Kemal tam fırlı-
yordu ki Merkez
Memuru Hulusi
Bey araya girdi .
-Durun be yahu
diye bağırıldı ..
sizler kan dökme-
den bir işi hal
edemez misiniz ?.

DURUN BE YAHU.. SİZ KAN DÖKMEYEN
BİR İŞİ HALLEDEMEZ MİSİNİZ ?

BU İŞİNDE KOLAYI
VAR..ÇOKUN SÜ
MASANIN BAŞINA.
KİM KİMİN
BİLEĞİNİ BÜKERSE
KARI ONDA KALSIN

-Bu işin de
kolayı var.. çö -
kün şu masanın
başına..Kim ki -
min bileğini bü -
kerse karı onda
kalsın. Rahatça
söylenen bu sö -
zün üzerine yerin
den fırlamaya ha -
zır vücutlar do -
nup kaldı oldu -
ğu yerde.

Kör İspiro, ben ne bilekler ke parmışım, madem bu işin raconu bilekte biter, ona da eyvallah.. ister sağ yapalım ister sol. Ustura Kemal: -Kendine çok güveniyorsun. İspiro cevap verdi: Ben Hafız Ziya'ya benzemem...

Böyle iki nam- lı kabadayının bilek güreşinde, o- rada bulunanlar sadece seyredeler, katiyetle karışmazlar karışamazlardı. Zira bu adamların öfkeleri lodos rüzgârına benze - mezdi...

Estikleri zaman ortalığı kasıp kavuran bu iki eski düşman, bir bakıma kibarca hesaplaşacakları küllüştür, kahve masasının başında şimdi tek başlarına kalmışlardı. Ne yapacakları malumdu. Kollar ağır ağır kalktı,

NE O BEYİM?! KENDİNE GÖRE TUTUYORSUN... BENİM ADIM HAFİZ DEYİL... UZAT SÜ KOLLUNUDA ADAM GİBİ TUTUŞALIM.

Ustura Kemal her bilek güreşinde yaptığı gibi İspiro'nun elini mümkün olduğu kadar üstten tutmaya çalışıyordu. Kör İspiro -"Ne o beyim dedi : kendine göre tutuyorsun. Sana başta da söyledim benim adım Hafız değil...

Ustura Kemal susuyor, Kör İspiro'nun böyle kavgaya çanak tutan sözlerine cevap vermiyordu... -"Uzat uzat dedi İspiro; uzat şu kolunu da, doğru dürüst tutuşalım.. Kemal hiç ses etmeden kolunu uzattı..

İSTE BÖYLE TUTULUR.

HOP AĞIR OL BAKALIM

Karışlayarak dirsek yerlerini tespit ettiler.. Kollarını kaydırmadan kaldırıp tutuştular.. İspiro, Ustura Kemal'in bilek gücünü, "Başkalarından", iyice bildiği için kötü bir tutuş yapmak istemiyordu. Ustura'nın başparmağına sıkı sıkıya yapıştı...

(Devamı haftaya)

CANILAR YUVASI

Özet:
15

Karl'ı bir hayli hırpalandığım halde profesör'ün kayboluşuna ait bir ipucu elde edemedim. Laboratuvar'a eski notlarım almak için geldiğini söylüyordu...

Ona ait bir haber alırsanız derhal bildirirsiniz. O kadar geniş bir memleketteyiz. Herkes istediği yere saklanabilir!

Kuş beyinli herifin saçmaları Madelin yavrusunu incitmişe benziyordu. Her şeye rağmen onun metanetle cevaplar verişine hayranım. Yorgunluğunu belli etmemeye çalışarak ayağa kalktı ve:

-Babamın resmini getireyim.

Dedi. Madelin odadan çıkınca komiser bey, tuttuğu not kayıtlarını hisirdattı. Ben, mümkün olduğu kadar sesimi çıkarmamaya gayret ediyordum. Hususi hareketlerim henüz başlamamıştı. Daha önümde Andrea Sennel gibi kuvvetli bir koz vardı. Yalnız p'ânlarıma göre bir noktayı daha ilave etmeliydim. Ortaya bir fikir attım:

-Tahkikatı yaparken Madelin' in burada olmadığını farzedelim. Kimse bilmesin! Ne dersiniz? Karşıkı taraf, hâlâ onu arıyor. Karl da görmedi ve ben Karl'a Madelin'in New York'ta olduğunu söyledim. Madelin'i saklamamız lehimize olacak.

Komiser, fikrimi kabul etti:
-Adamlarıma bu hususta tembihat veririm.

Devam ettim:

-Yalnız Madelin'in bir muhafıza ihtiyacı olacak. Ben bu gece New York'a gidiyorum. Belki gece dönmem.

O işi de Veyner halletti:

-Ben bir adamımı bırakırım.

Hep beraber birbirimize baktık. Yapacak başka şey kalmadığı belli idi. Schindler:

-Mayk, ben New York'a iniyorum. Seni arabaya alayım.

Dedi. Yol boyunca daha fazla onlar konuştu ben de konuşmalara iştirak ediyor göründüm.

Saat dört buçukta Roosevelt'in Erkekler Kahvesinde bulunuyordum. Bir masaya oturup viskimi yudumlamaya başladığım sırada zayıf, gri saçlı, kısaca boylu bir adam yanıma yaklaşıp üzerinde Michel Hanley yazılı kabarık bir dosyayı masanın üzerine bıraktı ve:

-Hamilton yolladı.

Dedi. Memnuniyetimden sağ kolum

sayılan yardımcıma dua ettim:

-Sağ olsun Hamilton! Var olsun..

-Sizi bekletmedim ya ?

-Hayır, zaten erken gelmiş -
tim. Bir içki buyrun.

-Teşekkür ederim, Ülserim var.

-Hamilton size haber de bırak-
tı mı ?

-Evet, Sorduğunuz şahıs bu gece
Savoy Plaza otelinde kalıyormuş.

-Güzel.

-Müşadenizle başka randevularım
da var, ayrılıyım.

Gri saçlı adam, geldiği gibi ses -
sizce dikkat çekmeden uzaklaştı.

İçkimi bitirdikten sonra zarfı dik-
katle cebime yerleştirdim. Zihnimi
rahat, sessiz bir otel adası, bir şişe
konyak, bir paket sigara ve birkaç
saatlik etüd düşüncesi meşgul edi-
yordu. Fakat birdenbire yeşil renk
açık bir otomobilde sarışın bir güze-
lin bana el salladığını gördüm.

Kayışımın altında midem döner
gibi oldu. Fakat kızı tanıdığımı hay -
rete düştüğümü hiç belli etmedim ..
Renk vermeden arabadan içeri gir -
dim:

-Merhaba Andrea:

Diye seslendim.

Direksiyonu oyuncak gibi ida -
re eden güzeli tetkik ettim. Üzerinde
vücuduna yapışık dik göğüslerine ya -
pışan köpük rengi hoş bir süveter
vardı. Davetkâr dudaklarını profil -
den seyrettim. O hafif kısık, şuh se -
siyle:

-Şaşırdın mı ?

Dedi.

-Biraz...

-Bu sabahki tayyare ile geldik.
Babamın New York'ta bir işi çıkmış.
Ben de sabahtanberi belki sana rast -
larım ümidiyle caddelerde geziyor -
dum. Bana bir yerde içki ısmarla -
sana. Nasıl olsa yakana yapıştım ar -
tık. Ne tarafa gidelim.

Sadece:

-Savay Plaza'ya dedim.

Fakat bu isim onun yüzünde bir
reaksiyon yaratmadı. Madison ' dan
kıvrıldık. Kalabalık caddede yol aldık.
Açık arabadan gelen rüzgar Andrea '
nın ipek yığını andıran sarı saçla -
rını uçusturuyordu.

Kokteyl salonunda karsıma otu -
rup eldivenlerini çıkardı ve tam disi-
ce bir sokuluşla sıcak sesle sordu:

-İşler nasıl Mayk ?..

-Yolunda...

-Madelin'i Stamford'da mı bırak-
tın ?

Bu sözü Washington'daki buda -
laca konuşmamı hatırlattığından yü -
zümün kılımı kıpırdatmadan kendi -
me bir küfür savurdum. Sonra. gayet
tabii bir eda ile cevap verdim:

- Madelin' in bir ahbapla New
York'a yerleştirdim. Bu kadar kaza -
lardan sonra o münzevi evde kalması
doğru değil diye düşündüm de..

-Ya profesör?

-O da başka yerde saklamıyor.

Andrea'nın yüzü bir model mec -
muasının kapağı kadar cansız, hare -
ketsizdi. Kimin kimi aldattığını anla -
mak gücü doğrusu.

İçkilerimizi Şerefe kaldırdık ...
Tekrar konuşan o oldu:

-Henüz işine yarar bir şey bula -
madın mı ?

-Pek çalışmadım.

-Sana ne zaman yardımım doku -
nacak ?

-Bilmiyorum. Sen Westport'ta ne
kadar kalacaksın ?

-Uzun sürmez sanırım. Baba -
mın işine bağlıyız. Yerimiz o kadar
güzel manzaralı ki! Görsen bayılır -
sın Mayk.. Bahçelik.. Göl gibi büyük
bir yüzme havuzu da var. Gelmez
misin Mayk ?

-Vazifem olduğunu unutuyorsun şe-
kerim...

-O kadar mühim mi ?

-Evet..

-Çabuk bitiremez misin Mayk ?

-Evet...

(Devamı Haftaya)

— Evinin kapısına kadar götürmezsem bozuluyor